♦ b l o c - n o t e s ♦

Un caz curios...

«Comisiunea campionatului național» ține astă seară ședință. Pe ordinea de zi (deși ședința are loc loc seara... neconcordanță veche și hazlie pentru care, firește, nu e de vină Comisiunea campionatului național), figurează o adresă a grupării divizionare «Sporting», din Chișinău.

Adresa aceasta impune câteva rânduri de atențiune specială, fiind că prilejuește un litigiu cu interesante aspecte de judecată. Un caz, într'adevăr curios, pe care hotărârea «Comisiunii campionatului național» îl va ridica astă seară, la rangul de jurisprudență sportivă.

Povestea este simplă. Ca toate poveștile.

Gruparea basarabeană «Sporting» a rămas din campionatul de toamnă, cu o restanță. Un match nejucat cu echipa D. V. A. din Galați. Intâlnirea, care în toamnă trebuia să fie disputată pe terenul «Sporting» din Chișinău, are acum soroc oficial.

Trebue să fie rezolvată, printr'un scor oarecare Duminică. Peste două zile.

Până-aici, nimic curios. Un match din Divizia B., restant și gata să i se completeze procedura obișnuită: jocul.

Intervine însă (în toate poveștile simple intervine câte una) o complicație neașteptată, și nouă.

Potrivit deciziei vechi și foarte utilă luată de «Comitetul federal», capitolul obligațiunilor rezervate grupărilor din Divizia națională A. și B. a fost ornat cu un supliment indispensabil: obligațiunea ca terenurile să fie împrejmuite cu sârmă. (Dacă s'ar putea — în zilele când arbitrează anumiți arbitri campioni — cu sârmă ghimpată. Pentru orice fel de arbitri însă — obligatoriu, și în orice caz — cu gard de sârmă).

Dela 1 Ianuarie 1937, terenurile de joc fără acest ornament indispensa- [illegible] din Divizia națională A. sau B.

«Sporting»-ul este echipă divizionară. Face parte din Divizia națională B.

D. V. A. și-a concentrat cele trei litere ale numelui, în aceiaș literă divizionară. Răspunde deasemeni la apelul echipelor din Divizia națională B.

Duminecă, cele două echipe trebue să se întâlnească, pentru matchul restant din toamnă.

Foarte simplu.

Terenul Sporting-ului însă se află neîngrădit. Nu are gard de sârmă.

Iată prima complicație, cu prima întrebare la care urmează să răspundă astăseară, «Comisiunea campionatului național».

Ce se întâmplă cu matchul restant dintre «Sporting» și D. V. A. ?... Va fi jucat tot la Chișinău, sau hotărârea «Comitetului federal» va fi ornată cu efect retroactiv, și se va hotărî că deși este vorba de un match anterior acestei hotărâri, terenul «Sporting» nu poate să mai găzduiască matchul D. V. A.—Sporting ?...

Basarabenii pretind că hotărârea «Comitetului federal» nu are efect retroactiv.

Că nu operează decât dela 1 Ianuarie. Că matchurile dinaintea acestui soroc, rămân sub jurisdicția vechiului regim. Adică, fără gard de sârmă.

Opinia basarabenilor este incontestabil și legitimă, și juridică. Este aproape cert — prin urmare că matchul restant D. V. A.—Sporting va fi jucat (fără pavăză de sârmă), la Chișinău.

Să presupunem totuși (deși e greu de admis așa ceva) că astăseară, «Comisiunea campionatului național» va fi de altă părere. Nu credem. Să presupunem, totuși.

Ce va putea hotărî Comisiunea campionatului național? Foarte simplu: ca matchul să se joace la Galați.

E foarte simplu. Dar și aici, survine o complicație subită și gravă: terenul D. V. A. este tot neîngrădit.

Atunci? Ce s'ar putea decide? Să se dea match pierdut ambelor echipe?... Este cert. Chiar pentru matchuri al căror soroc nu precede data de 1 Ianuarie 1937.

Să se joace pe alt teren?.. Unde, și în ce condiții?..

Iată complicațiuni cari fac din «cazul matchului Sporting — D. V. A.» prilej de interesantă jurisprudență sportivă.

Hotărârea de astăseară este de mare preț. Este rezolvarea unui «CAZ CURIOS» în care basarabenii nu pot pierde în «niciun caz» privilegiul terenului, pe care li-l acordă faptul că matchul cu D. V. A. este restant, adică anterior datei de 1 Ianuarie 1937...

George Fulga

Reflexul portarului...

La matchul Germania — Franța, Lechner (Germ.) marchează, cu toate că portarul francez Di Lorta încearcă să-l oprească trăgându-l vârtos de picior...

D. Mazué, managerul lui Milică Teodorescu, ne scrie

Dela Lyon, cu data de 21 Martie și semnată de d. Mazue, managerul lui Milică Teodorescu, campionul României la categoria semi-mijlocie, ne-a sosit următoarea scrisoare:

«Prin intermediul elevului meu Milică Teodorescu, am citit adesea și cu mare plăcere stimatul dvs. ziar [illegible] *sul ce-l purtați lui Milică și mie, în diferitele articole apărute.*

«Am fost foarte atins de înfrângerea suferită de Teodorescu în fața lui Wakerlis, dacă înfrângere i se poate spune când, cu toată marea diferență de greutate, tradusă pe ring în 6 kg., Théo nu a fost învins decât de extremă justețe.

«A fost bătut de greutate — Wakerlis s'a prezentat cu un kilogram peste limita categoriei welter — și deasemenea din cauza supra-antrenamentului. Milică ținea mult să obțină o victorie asupra lui Wakerlis și acest lucru l-a făcut, în ultimul moment, foarte nervos și mai puțin puternic ca de obicei.

«Dar, să credeți că aceasta va fi o bună lecție pentru el și sper că pe viitor Milică mă va asculta mai mult.

«Am fost obligat să organizez eu acest match, căci la Paris, unde Milică este considerat drept o «teroare», nu i-am găsit adversar. De altfel Wakerlis, la rându-i, nu găsește angajamente.

Milică e în progres

«Pe de altă parte, țin să vă spun că sunt foarte fericit de progresele înfăptuite de Milică de când se găsește sub conducerea mea. Theo este un băiat inteligent, are simțul boxului, variază jocul său printr'un fel original de a schimba constant garda și boxează astăzi, la fel de bine, atât pe stânga cât și pe dreapta. Pe lângă toate acestea el are o voință feroce: aceia de a ajunge — nu exagerez deloc — la titlul european.

D. MAZUE

«Ceiace mă plictisește cel mai mult este dificultatea de a-i găsi adversari. Am revenit recent dela Paris, unde am discutat îndelung cu d Dickson, fără să reușesc însă, să perfectez un match pentru pensionarul meu.

«Astfel stând lucrurile aștept noutăți din Anglia unde am un reprezentant pentru Teodorescu și Decico. D. J. Sharpe ne apără interesele în Marea Britanie.

«Deocamdată sunt în tratative cu Wakerlis pentru perfectarea revanșei, de data aceasta însă, în limitele categoriei welter. Dar, Wakerlis pretinde o sumă exagerată. Cât privește Pernod, campionul Franței, a declinat oferta d-lui Dickson de a boxa cu pensionarul meu Nu uitați că Pernod a fost bătut net de Wakerlis, cinci zile dupăce acesta din urmă s'a întâlnit cu Theo.

Cu toate aceste neplăceri, nu disper și în lipsă de ceva mai bun voi organiza la Lyon.

«Indrăznesc să cred că F. R. B. va ști să-și aprecieze campionul și că va face urgent cele necesare pentrucă el să poată întâlni pe Wouters pentru titlul Europei.

«Vin la București»

«Trebue să vă mai spun, că intenționez să vin în țară, la București, împreună cu pensionarul meu și, dacă va fi posibil voi organiza acolo, două reuniuni. Mă obsedează ideia organizării matchurilor: Teodorescu-Wouters sau Gustav-Eder; Poppy Decico, contra lui Sandu Ion sau Ion Gorun și, poate chiar Spakow—Anderson (N. R. D. Mazue propabil nu știe că Spacow se găsește acum la câteva mii de kilometri distanță de București).

«Voi avea deci dubla plăcere de a vă dresa verbal mulțumirile mele pentru frumoasa dvs. publicitate și de a face cunoștința numeroșilor sportivi români cărora le trimit cele mai bune sentimente».

(ss) MAZUÉ

De prin lume adunate

MAX BAER ARE CAUTARE CA... DIRIJOR

O mare întreprindere din Londra a oferit lui Max Baer, care se găsește de câteva săptămâni în Anglia, o retribuție de 1.250 lire sterline pe săptămână spre a apare ca dirijor al unui jazz.

Baer a declinat oferta, declarând că înțelege să se țină serios de antrenament și că nu se va culca, în nici un caz, mai târziu de ora 10 seara.

Eri s'a consumat ultimul act din drama «Aspectelor» unui confrate (vă amintiți desigur, care...) a cărui eroină a fost aleasă în persoana unei tinere (și cunoscută, acum...) manichiuristă, din Capitală.

Este vorba de d-ra Puica Vintilă, manichiuristă la «Frizeria Carol», din strada Academiei și personagiu principal, al «Aspectelor» de Lunea trecut, a unui confrate, dela un ziar de dimensiuni mai mici.

Eri, d-ra Puica Vintilă a venit pentru ultima oară la serviciu.

— Manichiura!... a anunțat Tase, cel mai guraliv Figaro al Frizeriei Carol, pornit să facă risipă unui client fără rezistență.

D-ra Puica a rămas impasibilă.

— Manichiura!... a repetat Tase.

D-na Puica, nu s'a mișcat.

— N'auzi, domnișoară?... a sguduit-o Tase, enervat. Treci la manichiură.

— Eu?... a ciripit (termenul este al confratelui) d-ra Vintilă, Eu, la manichiură?.. Nu mă mai ocup cu astfel de lucruri. Am venit doar să-mi iau halatul. Astăzi, sunt angajată «Aspectelor», dela matchurile de football.

Eri, prin urmare, d-ra Puica Vintilă a demisionat din calitatea de manichiuristă a «Frizeriei Carol», anunțând că a devenit titulara «Aspectelor» confratelui, dela ziarul cu dilensiuni mai mici.

Demisia poate să fie verificată la «Frizeria Carol», din strada Academiei. Zilnic, între orele 8-12 și 3-8.

Pentru, confirmarea noului angajament al d-rei Vintilă, așteptăm, «Aspectele» de Luni...

*

Un excelent gazetar sportiv și confrate (gazetăria sportivă are foarte puțini gazetari excelenți, și mai puțini excelenți confrați) a intrat de curând în redacția unui ziar de sport. (Nu este vorba de ziarul nostru).

Pentru confratele de specialitate și pentru cititorii săi, achiziția aceasta este foarte, foarte, bună. (Asta fără nici-o intenție de glumă, și cu toată sinceritatea).

De câtva timp însă, noul angajat al recentului nostru confrate, a început să-și bage nasul în rubrici în cari nu are ce să caute. De pildă, în rubrica cu (intențiuni de) glume. Mai mult. Să încerce glume, pe socoteala noastră.

Fiindcă îi place jocul acesta, îi vom înseila aici (pentru posteritate) câteva date de biografie, necunoscute de numeroșii săi admiratori.

Un timp confratele acesta, cu titluri vechi și angajament recent, a funcționat la revista (o excelentă revistă) «Reporter».

A fost, cum s'ar spune, redactor la «Reporter»...

Dela rolul acesta minor, purtat de apă, confratele a ajuns la ziarul de sport, cu titlul de prim redactor.

Fiindcă însă nu vrea să se știe că a revenit la sport, (și pentru a arăta că apa l-a purtat pe noul drum al carierii sale) și-a luat un pseudonim... cu nume de apă. Ceva, așa de prin Ardeal. Mi se pare, Târnava... A, da: Mihail Târnava.

Aproape zilnic, d. Mihail Târnava iscălește cronici și articole și se ascunde uneori sub un pseudonim străin, într'o rubrică de însemnări glumețe (când te gâdili...)

Zilele trecute, un oficial cunoscut al «Federației de football» discuta cazul confratelui, cu un oficial mai puțin cunoscut, al Federației de box.

— Ai văzut dragă! Mihail Târnava scrie acum la ziarul... cu dimensiuni mai mici. Nu mai este redactor la «Reporter».

— Te pomenești că o fi acum, reporter la redactori.

— Reporter?... Dimpotrivă.

— Cum adică?...

— La «Reporter» era într'adevăr mic. La ziarul cu dimensiuni mici, însă, e mai mare: Târnava... Mare. Deaceia și-a și ales pseudonimul acesta aquatic...

—Numai să nu fie luat iarăși de apă!... s'a gândit melancolic și prudent, oficialul următor...

Castor

Galinaceele oborului...

Eri, deși zi de lucru, totuși trei mii de spectatori au făcut deplasarea până în Gara de Est.

Ultimele două matchuri au fost un tonic pentru suporterii oborenilor, cari au venit eri ferm deciși să aplaude o victorie a Unirii Tricolor.

Dar, spre surprinderea și dezamăgirea entuziaștilor susținători, jucătorii oboreni au lăsat impresia la începutul matchului, că până la urmă nu vor lăsa o impresie prea bună.

După tatonările respective, o avalanșe a arădenilor are ca rezultat un prim duș rece în capul consternat al galeriei oborene.

Bine'nțeles, Uniriștii fac eforturi disperate să-i ajungă din urmă pe Gloriști, eveniment care se lasă așteptat ca un tramway în timpul prânzului.

Dar, se pare că egalarea se va produce. Căci. iată-i pe oboreni dezlănțuiți, o adevărată cavaleadă în terenul Gloriei. Inaintarea se apropie de poarta lui Theimler, un Unirist e gata să tragă... dar arbitrul flueră.

Ce-a fost? Fault? Offside? Hands?

Mai grav. Un cocoș și două găini au intrat pe teren, instalându-se în fața porții arădenilor.

Până la sfârșitul matchului s'a văzut că spre deosebire de gâștele cari au salvat Capitoliul, galinaceele dela Obor n'au reușit să salveze nici poarta lui Theimler...

Aranjamente...

O deosebită vâlvă a încercat să producă în lumea pugilistică un ziar, lansând petarda unui svon din cele mai inflamabile: de coada unei coloane, a legat fulmicotonul unor suspiciuni, cari explodând între rândurile spectatorilor, urma să arunce în aer întreg eșafodajul pugilismului.

Ziarul în chestiune, ca să se afle și în treabă, și-a pus degetul la frunte în chip de Nick Winter și... a descoperit: matchul Vasile Stoian—Climan a fost aranjat.

„Bomba" a avut un efect formidabil. Toată lumea s'a sezizat, oficialitățile s'au alarmat, iar câțiva delegați ai unui biurou particular de detectivi au întreprnis o anchetă. S'au ales două piste: una oficială și una privată.

Pe prima pistă, drumul a fost foarte scurt: arbitrul, d. Jenu Dumitrescu, trebuia să servească prețioasele informații.

Confratele nostru nu a putut să le servească însă decât un singur amănunt: „S'au bătut ca chiorii".

Detectivii au pornit deci pe pista privată. Aci, căile au fost mai multe, și pe deasupra, întortochiate.

Unul din acești detectivi, întâlnind la cinematograf unul care a fost la galerie la reuniunea de Duminică, l-a luat scurt:

— Ascultă bă, așa-i că a fost match aranjat?

— Nici nu mai încape îndoială. Am fost la fața locului...

— Spune-mi tot, că-ți dau un bacșiș!

— Am fost dom'le la federație, când s'a aranjat matchul... în zece reprize...

UN MATCH EPOCAL

Multă cerneală va mai curge în jurul matchului Austria-Italia.

Neașteptatul epilog pe care l-a avut această importantă întâlnire, iese din comun și în mod firesc va continua să ofere subiect de discuție cercurilor sportive, avide de senzațional.

Este unic în analele footbalului ca un match să fie suspendat, arbitrul refuzând să mai conducă.

Asupra jocului s'au scris multe. Ne vom mulțumi să aducem lămuriri suplimentare numai în ceeace privește maniera de care s'au marcat goalurile.

Jocul, dintr'un început, ne arată superioritatea austriacilor. Nu se marchează nimic din cauza formei excepționale a fundașilor Monzeglio și Rava.

Pe rând sunt loviți miljocașii Serantoni și Caraffa.

Italienii, până la pauză, joacă ba în 10, ba în 9 echipieri, niciodată însă 11.

Scorul este deschis în minutul 42, în urma unei faze de toată frumusețea.

Acțiunea a pornit dela Nansch și s'a desfășurat pe aripa dreaptă.

Brusc, în apropierea careului de 16 metri, Stroh care era în posesia mingii, schimbă jocul pe stânga printr'o centrare de toată frumusețea.

Jerusalem care urmărise faza, reia direct printr'un shot fulgerător. Olivieri plonjează, însă inutil.

Un minut după aceia, Jerusalem este eliminat. Motivul: lovirea intenționată a adversarului. Incidentul s'a petrecut între eliminat și halful centru Andreolo și avea o geneză mai veche. Andreolo lovise cu pumnul pe Jerusalem prin minutul 38. Arbitrul nu văzuse fiind întors cu spatele. Interul austriac a profitat de prima ocazie pentru a se răzbuna. Arbitrul a văzut și a sancționat. Publicul nu a fost de aceiaș părere cu d. Ohlson. Eliminarea eroului care marcase goalul a produs o reacție formidabilă și în în mijlocul unui vacarm nemaipomenit, repriza a luat sfârșit.

După pauză, d. Ohlson merge din compromis în compromis.

In minutul 6, nu pedepsește pe Zisckek care se găsea în offside vizibil. Ceva mai mult. Când extrema austriacă, încolțită de trei adversari, alunecă și cade, arbitrul acordă penalty și Stroh mărește scorul.

Compromisurile continuă. Arbitrul lasă pe italieni să joace dur. Jocul degenerează și în minutul 73 se produce întreruperea partidei.

Un fapt se cuvine stabilit în primul rând. Austriacii au meritat victoria. Au jucat cu inimă și cu un centru atacant bun — nu cu un Sindelar îmbătrânit — s'ar fi putut marca mai mult.

Platzer nu a avut ce apăra. In tot cursul jocului nu i s'a tras decât o singură dată la poartă, de către halful netru Andreolo. Un shot dela distanță, însă foarte periculos.

Sesta, neobosit și dârz ca un granit. Schmaus, un partener inteligent, Nausch și Adamek în nota lor obișnuită. Debutantul Pekarek s'a ținut numai după Piola. Stroh și Jerusalem, vedetele atacului. Zisckek slab. Pesser, bun.

Pozzo, selecționeurul unic al Italiei, a impus echipei sale o tactică: „W". Jucătorii au respectat această tactică cu sfințenie.

Spre marea nenorocire a echipei. Meazza, îmbătrânit, s'a stins repede, obligat să facă naveta între atac și apărare. Acelaș lucru s'a petrecut și cu Ferrari.

Atacul italienilor nu a contat decât printr'un singur om, prin Piola, deoarece pe extreme fuseseră trecuți invalizii Serantoni și Caraffa, Passinatti și Colaussi luându-le locurile în linia de mijloc.

Cel mai bun om a fost Rava. Un fundaș minunat cu un joc de cap formidabil Monzeghio nu îi este cu nimic inferior.

Mijlocașul Andreolo o vedetă incontestabilă.

Piola este un jucător de mari posibilități. Nu a avut însă cum să le scoată în evidență. I-au lipsit partenerii.

F. I. F. A. va avea în prima ședință pe care o va ține, de rezolvat chestiunea valabilității rezultatului dela Viena. Italienii au atacat în fața acestui for rezultatul de pe teren.

Până una-alta toate ziarele, atât austriace cât și italiene sunt de aceiaș părere, că marele vinovat este arbitrul suedez Ohlson.

Acest conducător nu a putut să țină jocul în mână.

Educat la școala sportivității suedeze, d. Ohlson nu s'a putut adapta spiritului de joc al profesioniștilor italieni și austrieci. Pentru el nu existau alte faulturi decât cele de corp .In schimb cotonogeala trecea neobservată. In jocurile din Suedia, amatorii nu se lovesc la picioare.

Nu i se poate scuza totuși gestul de a părăsi terenul. Un arbitru nu trebuie să uite niciodată că este judecător unic și că în consecință are dreptul să ia orice măsuri. Părăsirea terenului constituie un act de lașitate, de slăbiciune. Un asemenea arbitru poate fi considerat ca un judecător care nu are curajul să judece un proces greu și se retrage din ședință.

Contra arbitrului Ohlson atacurile presei sunt tot mai violente.

Se pare că finalmente se va ajunge la teoria ca în matchurile dintre echipele profesioniste să nu se mai apeleze la arbitrii din țările unde footballul este amator.

In consecință, dacă acest proiect va fi adoptat, arbitrii din Suedia, Danemarca și Norvegia nu vor mai conduce jocuri dintre echipe profesioniste.